

„Gaj, to budže hina!“ džesche wótsje pschi žebi a fastupi do deleńzy. Džesche po sřhodže horje a salkapa žo pola Schołcziz.

„Dale!“ sawoła nutřka něchtón. Jako knjes s Gaja fastupi, řhubi Schołczina řchčěpřu drjewja, kotruž chyzřiche runje do řachlow třknyč a sawoła se řtróželemi: „Bože dla, knjes!“

„Dobry wječor!“ řtrowjachu džěczi, trochu bojasniwje.

„Dobry wječor, luby knjes s Gaja!“ sawoła Schołta s řoža. „To řohnuj wam Bóh tón řnjes, řo ř nam pschirńdžecze!“

Řnjes s Gaja wuhlada řyllř we woczomaj řhoreho a wi- džesche, řak je jeho řona řak řtorhana a džěczi řak řhuduřchřř řwoble- řane. Řlío jeho ř wutrobje. „Schołta!“ řjekny wón, „ja řo njeřřym w řwojej řrudobje wo řrudobu druhich řtarař. Wřřřlach řebi, řo mam to prawo ř temu. řřym řak řo dohladař, řo to njeprawda. řhřu něřko wurunacž, řchřoř hiřchěže ř wuruna- nju!“

Schołtowej wóczřř řo břřřchěčěřchřej ř lutej radořčřu. Řnjes ř Gaja řo řkoro řtróži, řyřniwřřhi, řak to mařo řłowow řreĳa, řo wjeřele pschihotujěřch. řaj, řak řóhřo. řo po prawom řě, wjeřele pschihotowacž!

(řkóncženje pschihodnje.)

Ma řwjedžen řhřyřtuřoweho řjewjenja.*)

Řo řwojim řłoku.

Řohanřtww njech řařnosč řřhadřa, řalem Boži rořřwěř řo!
Řlejčě, řakřu řrařnosč řadřa řruhi řbořa Bořeho!
řapomniř Bóh řuda njeje, řiř řě w řřřřřje řědu řeje.

Řch, řak řařlepřeni řěchřny řriedy řwěřka řřhadřenja;
ř njeĳeř wuřamřnjeni džěchřny wřchřřřř pucž do řřoženja!
Řřřř wřřa nařřa ř řwěřej džěřchř, řořadanije řemřle řěřche.

Řotajna řě řada Bořa, řnada njeřwěčěřchě nam;
niřřo njeřnajeřchě řbořa, řwěřka na čřř ř njeĳeřřam,
řiř řy řóž nam nowu řako, řařnosč na nař rořřčřřřařo;

Řle řako ř wřřřřřřčě řohlada ř nam řřhadřenje,
řřchřřhadřeni do řwěřřřčě řuchřny řnady řbóřneje,
řiř je řřřř wřřřř wotewřřa, ře řwěřa čřmu ř řědu wřřa.

Řuto řwěřřo njeĳa motacž niřo čřřř wěřř nam;
wěčřnje řměju, řnježe, řodacž džak řa řřřř dar čřř tam,
řdžeř nař řónu řowjedže ř řebi řom do řbóřnosčě!

Řořřřřnej nař, řesu, ř mořu, řo řa řobu řřědřřřny
wřřřř čřřř řobřwřřřhi nař řřřř a řak w řřřřřř řrawi řřny!
ř řobu řónu w Bořřř řařu břřřřčř wřřřř hřwěřřow řbóřřni řařu.

řjewjenje mi wupřěřři řwoje řuřřu we wřřej řřřřřřřř,
řwoje řjewjenje řěž řoje řřchěčě řřořoj we řřřřřřř!
Řnježe, řjewjenje budž řwoje řenař řřchěřo řwěřřo řoje!

řesu, ře řwěřa mi řřehř wucžahřnež řaj ř wjeřřelom
do řwěřka řam njeĳeřřehř, řdžeř řo řbóřřnyř břřřřčřři řom,
a řo ř řřřř wupřřřeni řudřa řařřřř wumoženi! —

*) řpěwřř je řan řřřř ř 1667; — řeřerbřřčřřřř M. U.

řyřřej a řtat.

Řowe řěto! ř řym řeĳa řřchěĳ nami řěž ř nowa wřřě ře
řrařřenja, řotrež nař řimaja, nař, řiř džřwamřy na řuchřowne
řbože řuda, na wobnowjenje jeho řřřwjenja ř mořy wěřř. řchřo
řřchřřneĳe řuto řowe řěto nam řa řud, řa řyřřej, řa wōřadř,
řchřo nam řěž řa nařře řerbřře wōřadř — řdřž řola řo pschř-
hotuje řařřadowanije řuřřřřehř řyřřřřehř wōřřřřa a řdřž řola
řa pschřchod mamř řak mařo řerbřřřřř řuchřownyřch? — řchřo
řřchřřneĳe nam řowe řěto řa wufubřanije nařřřř džěczi a nařřeĳe
młodřřřny, řchřo řa nařořřřř w řchřřř? řchř řrařřřřřřř je wjeře,
řchř pschěčřow řořčř! řuř řak njeřřně řobřachowacž řwěřne a
řilne řřřřřřřř řa řo, řo břřř řo wřřřřř řute řobře řřchěčřa

řěž řobřřřřřř. řak řěž řy njeřřněřř na řad wōřřacž! řyřřřř
řunje řam, řdžeř řy, čřřřřř řwěřu řo řwoje! Bóh řak čřřř
řnadnje řřořčřřčř, řo bř řo nam řěž řu wřřřo řerĳe řadřřřo a
wřřřřřř řyřo řemřu ř čřřřčř, nam a nařřřemř řudeĳ ř řohnow-
nju!

řeĳ 9. řanuara budže řo 100 řěř, řo řo w řěmřřej řa řak
mjenowana njeĳeřřřř řchřřa řawjedže. řě řo w řamburřu.
řěczi njeĳeřřu řehřny hiřchěče nujowane do řchřře řřodřčř; řehř-
řa řuta njeĳeřřřř řchřřa wřřřo řřěbne wucžěřchě ř dořrowólřnyři
mozami a řřěđřami. W řu řřwřřu je řchř w řěmřřej 16 000
njeĳeřřřřř řchřřow ř 82 000 wucžřřřř a 1½ milijona řchřřřřř
a řchřřřřř. — řo w řratrowřřej řyřřřř řěřřřř řuta nje-
ĳeřřřř řchřřa ř wulřřm řohnowaniřom řřřřřř, je řre řnate;
řu řebi řam řuto džěřo řa wōřřebřř nadarř řčřřřřř a mařa řohno-
wanije ř řehřo.

Ma řřřř řřřř.

řłío ř: řudž čřěčř a řřwřřřa řřřřřřřř.

Řo wěčřne řwěřřo njeĳeřře
ř nam pschřřřřo je do řwěřa,
řóřř řřřřa řwoĳoh' řóřřak je,
řo břřa Bořa řěta
Řež něřřo řola čřřřřřřřř,
Řiř řřěřřčřř řu řřwōřřřřřřř

Řoh' wulřřoh' wěčřřoh' Bořa.
řaj! řwěřřa řařřa řřhadřřa
ře řudřom w čřřřřřř řrařu,
řřřo mudi na řu ředřřřřa,
řa něřřřo wulře mařu,
čřřim dale dže, čřřim řařřřřřa
Ma břčř řim řwěřna wōđžěřřa
ř tom' řbóřřřřř řchř řuřřřř.

řřo na pucž mudi řodadřa;
řchř řuřřřam řwěřřo řřhadřř!
řdžeř hřwěřřa řeĳo wōřřřa,
řón řom řim řořřřřa,
řam nam'řali řu džěčřřřřo,
řoh' řřřřa řořa řřřřřřřř,
Řiř je řo wěčřne řwěřřo!

Řak pschřřřřu řřěni řořanjo,
čřřř mudi ř řařřřřř řrařa,
řoh' řřřa řowoh' řřřřo,
Řo řbořo namakaja!
řřu wřđžřli řo džěčřřřřo,
řo wōđdarřli, mōđla řo
ř tom' řřřř njeĳeřřřř.

Řa lubořčř Bořa řwěčřřehř
řřo řřřř wřřřřřř řudřom!
Bóh řřřřřm dari řořřřřř
řřře wřřřřřo řrařne wřřřřřřom!
řam řbóřřřř je řo řarōđřř,
ře řřře řuřře wōřřřōřřř;
Ř řřwřřčě řehřo řřřo!

Řěřř ř řořanami, řřchěřčřřřo,
řřo mōđl řōđřa řuřřa
Ř řřřřř řař čřř řaĳeřřřo;
čřěčř wěčřna Bořu řřřřa
řa řehřo wulře dořroř,
Řiř darř je nam wōřřřřřř,
řo břřli wumōženi.

To wumozenje pschischo je
 Wschem ludam po wschem hwecze
 Eso klowo Boze preduje,
 Riz czini Boze dzeczi!
 We hwojim klowje dari Boh
 Nam hwoje weczne bohastwo,
 Riz wschitzu potriebaju.

Sa pohanow ho starajmy,
 To pschifasnja je Boza!
 Eso sa nich k Bohu modlmy,
 Riz hyschje njesamozja
 Eso w Bohu naschim wjeselicz,
 Riz chze wschich ludzi wobshoziciz
 Tu czahtje a tam wecznje.

Swecz krajna hwetloscz hodowna
 Tez pohanam saz' s nowa.
 Njehy tez jich dusche wobshozja
 To hwjate Boze klowo,
 Fich wumjedze stej' czemnosczje
 Do hwetka a do wecznosczje
 A tom' zorku wscheho sboza.

Budz czescz a khwalba Wjerschnemu
 Sa tule wulku hnadu,
 Riz darit je nam we Sshnu,
 Tak, so neth sboznoscz maju
 Czi weryazy we Khrystu, su
 Esu wumozeni s jeho krowu
 Wot hrechow wecznej' hmjercze.

O weczne hwetko njebjeste,
 Swecz k nam do czemnoh' dofa,
 Njehy wutroba ho wohreje
 A duscha s twojoh' klowa,

Nam pomhaj s hrechow czemnosczje,
 So byli dzeczi hwetkosczje,
 Tu a tam wecznje sbozni.

J. W.

Wschelle s bliska a s dalofa.

— **Swjedzen tvojch kralow hwjeczi ho w naschich wožadach,** tak hewaf, jako wohebity hwjaty dzen; hu to tola hody pohanow. Tehodla njehy tez nitho njesabudze, na tutym dnju wobradzicz hodowny dar sa mizionsstwo njes pohanami.

„**Pomhaj Boh do noweho leta!**“ pschiwofamy — tak hizo s poplednim cziskom sanzeneho leta — s prenim cziskom noweho leta zyfej lubej wožadze nascheho njedzeluka „**Pomhaj Boh**“, kotraz je rosprschena po Serbach a Nemzach, po Sakskej a Pruskej a hewaf tu a tam; wohebye pak placzi tuton postrow wschem, kotsiz ho s tutym prenim cziskom naschim czitarjam pschidzela. Wam wschem, wy lubi Serbjo, pomhaj Boh Knjes psches tuto nowe leto a daj Wam werne sbozo! A sa Wasz, kiz Wy sapoczinacze czitacz nasche kopjenko, je tez s krotka pschispomnjene, schtoz je w starym lecze „**Pomhaj Boh**“ hwojim czitarjam powjedalo w hwojim hodownym powedanczku: „**Hodowny blshcz.**“ Boh daj, so seze wschitzu tez zohnowane hwjate duw hwjeczili a so njesicze duzy psches nowe leto bjes hodowneho blshczja! — Tuž tak: „**W Bozim mjenje do noweho leta!**“ Kozdy ho staraj hweru, so tajka kchesczjansta wera a dowera we wutrobach a ludze, a pomhaj, so by nasche kopjenko kchesczjanstu mysl roschwaciz mohlo, do wjazy a wjazy domow a wutrobow!

— **Serbiska predatka konferenza** njebudze na nowy tydzien schtwortk, ale hafle pondzeli, 12. wulf. rozka, dopoldnja 3/10 hodz. w Serbskim Domje.

Samostwity redaktor: farar **W r g a c z** w **Rožaczizach**.

Njedzelske bjesadowanki.

Za pekne mjenje a wjetse dzeci krescanskich staršich.

Podawa Arnošt Serbomil.

Krčenica Jezusowa.

Krčenik Jan předowaše při recy Jordanu a ludzo tak rady na njeho posluchachu, zo k njemu z hromadami behachu. Wón jim předowaše, zo maju činić pokutu a druge žiwjenje započec, dokelž je prišol slubjeny Wumoznik. W tutom času wotsali so Knjez Jezus z Nazaretha a poda so k Jordanej, hdzež Jan krčiješe. A tuž so tež jemu pokaza při brjozy Jordana. Knjez Jezus však njebě hršil a tehodla njechaše Jan jeho krčic. Hdyž pak Knjez Jezus jemu pokaza, zo chce dopjelnic wšitku sprawnosć, jeho Jan wukrči. Hdyž pak Jezus z wody wustupi, widžeše Jan njebjesa wotewrjene a ducha Božeho stupaceho w podobje holbja a wustyša słowa, kotrež Boh rčeše: „Ty sy mój luby syn, na kotremž mam dobre spodobanje.“ Najnadobniša wěc, kotruž može člowjek sčinić, je ta, zo by so lubil Bohu Knjezej; a najwjetša radosć za nas je, hdyž lubujemy **Knjeza Jezusa** a tak wěmy, zo Boh lubuje nas.

Spytowanje Jezusowe.

Hdyž běše Knjez Jezus krčeny a Boh porčal z njebjes, woteńdze Jezus do pusćiny a tam so modleše a posčeše a přemyslowaše na cyle štyrceci dnjow. Tak prihotowaše so na wulke dzelo, kotrež jeho wočakowaše. A tu, hdyž běše hlódný a mučny, spytowaše jeho djabol, zo by dopokazał, zo je Boži Syn, hdyž z kamjeni z jenym slowom sčini khlěb a zaso, hdyž so pušci z wěže cyrkwje k zemi. Knjez Jezus

wšak přewidza wotmyslenje satana a dopomni jeho na to, štož praji Swjate pismo. Tu na kóncu satan Jezusej lubješe, zo jemu da wšitke kralestwa zemje, budze-li so jemu klonic. Ale Knjez Jezus njechaše djabola posluchać a wotehna jeho wot sebje. A tuž potom pristupichu jandzeljo a služachu Jezusej.

Hdyž nam djabol našeptuje zle myslički a wabi nas k zlemu skutkej, to móžemy jeho z modlitwu a dopomnjenjom na to a druge hrono biblije zahnać.

Prěni Khrystusowi wučobnicy.

Swjaty Jan běše z wučobnikom Jana Krčenika. Jónu stoješe z druhim wučobnikom Handrijom a Khrystus dzěše nimo njeju. Jan Krčenik pokaza na njeho a praješe: „Hlejće, jehnjo Bože, kotrež njese hrěchi swěta“. Jan ze Handrijom hnydom dzěštaj za Jezusom a podaštaj so do domu, hdzež Jezus bydleše a rozmołwještaj so z nim a buštaj jeho wučobnikaj. Handrij zetka potom swojeho bratra Šimana a přiwjedze jeho k Jezusej. Knjez Jezus da jemu nowe mjeno Pětr. Druheho dnja dzěše Jezus do Galilejskeje a tam zetka Filipa a zawoła jeho, zo by byl z jeho wučobnikom. Filip powědaše wo Knjezu Jezusu swojemu přecelej Natanaelej. Ale Natanael njechaše ze spočatka wěric, zo by z Nazaretha mohl přinć wot Mójzasa a profetow slubjeny Mesias. Hdyž pak jemu Jezus praješe, zo je jeho widzał pod figowcom, hdyž k njemu Filip rčeše, potom wěrješe, zo je Jezus Boži syn a bu z jeho wučobnikom.

Knjez Jezus chce, zo by kždy, kiz za nim dze, tež wo nim swědčil.